

адміністрування податку, фінансування витрат, що здійснюються за рахунок надходження податку на додану вартість, з одночасною мінімізацією втрат від застосування пільгового оподаткування, застосування схем податку на додану вартість -шахрайства та мінімізації тіньового обсягу податку.

Список використаних джерел:

1. Андрущенко В. Л. Ляшенко Ю. І. Економічні та позаекономічні аспекти оподаткування. *Фінанси України*. 2005. № 1. С. 36–44.
2. Піскова Ж.В. Формування системи показників фіскальної ефективності податків: теорія і практика. *Науковий вісник Мукачівського державного університету*. Серія Економіка. Випуск 2(6). С.174-180.
3. Современный экономический словарь URL : <http://www.slovarnik.ru/html-economica/6/6ffektivnost5.html>.
4. Озерчук О. В. Фіскальна ефективність непрямих податків в Україні. *Наукові праці НДФІ*. 2014. № 2 (67). – С. 59-70.
5. Оксенюк О. І. Місце податку на додану вартість у системі непрямого відшкодування. *Бізнес Інформ*. 2013. № 4. С. 399–404.
6. Мельник В. Вплив адміністрування податків на ефективність функціонування податкової системи. *Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України*. 2006. № 3. С. 153–160.
7. Слатвінська М.О. Аналіз фіскальної ефективності та регулюючої ролі податку на додану вартість. *Приазовський економічний вісник*. 2018. Випуск 1(06). С.148-153.

Солтис Руслана Миколаївна

Секретар Селецької сільської ради

Турійського району Волинської області

soltusruslana@gmail.com

ВДОСКОНАЛЕННЯ ПЛАНУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Важливою складовою системи бюджетного регулювання фінансово-бюджетної політики країни є місцеві бюджети. Від досконалого рівня формування місцевих бюджетів залежить стан економічної та соціальної інфраструктури адміністративно-територіальних одиниць. В умовах економічних перетворень важливим є удосконалення структури дохідної та видаткової частини бюджетів територіальних громад. Вагомими

завданнями бюджетного регулювання в Україні на сучасному етапі розвитку є збалансованість бюджетної системи, зміцнення фінансової основи органів місцевого самоврядування, посилення їх впливу на соціально-економічні процеси в країні, удосконалення системи міжбюджетних відносин

Бюджетний процес відіграє центральну роль в управлінні бюджетними коштами та є регламентованою нормами права діяльністю, пов'язаною із складанням, розглядом, затвердженням бюджетів, їхнім виконанням, розглядом звітів про виконання бюджетів [5].

Формування дохідної та видаткової частин місцевих бюджетів починається на стадії планування. Планування – важливий інструмент управління, який забезпечує місцевим органам влади можливість впливу на економічний розвиток території у перспективі

Місцеві бюджети як економічна категорія уособлює відповідний фінансовий механізм, який проявляється у накопиченні грошових фондів, що спрямовуються на задоволення соціально-культурних, побутових потреб територіальної громади. Рівень власних доходів бюджетів місцевого самоврядування є показником соціально-економічного розвитку територій та відображає ступінь розвиненості в регіоні. Аналіз виконання дохідної та видаткової частини цих бюджетів дозволяє визначити тенденції розвитку територіальних громад. Використання бюджетних коштів місцевих бюджетів безпосередньо пов'язано з виконанням державою та органами місцевого самоврядування покладених на них завдань, найважливішими з яких є регулювання суспільного відтворення, задоволення потреб населення, управління державою, забезпечення охорони правопорядку, фінансування національної оборони, охорона навколишнього природного середовища, здійснення міжнародного співробітництва тощо [4. с. 158]

З метою підвищення рівня економічної результативності територіального управління необхідним є оптимізація видаткових повноважень місцевих бюджетів, посилення дієвості механізму формування та розподілу міжбюджетних трансфертів з урахуванням особливостей соціально-економічного розвитку, забезпечення фінансової та соціальної стабільності адміністративно-територіальних одиниць. Накопичений світовий досвід у сфері міжбюджетного регулювання показує, що власні доходи місцевих бюджетів становлять незначну частку в загальній структурі дохідної частини та в достатній мірі не відповідають видатковим повноваженням місцевого самоврядування, тому додаткове

фінансування відповідних бюджетних видатків покривається дотаціями державного бюджету.

На сьогоднішній день до Європейської хартії місцевого самоврядування входить понад 30 країн, Україна доєдналась у 1996 році.

Прийняття Бюджетного кодексу України [1] є важливим кроком у напрямі наближення до загальноприйнятих стандартів у цій сфері. Однак ряд важливих питань забезпечення незалежності органів місцевого самоврядування ще потрібно вирішити. А саме це стосується фінансової бази місцевого самоврядування.

Фінансовий бік економічної самостійності місцевих органів влади є визначальним, від фінансових можливостей в кінцевому підсумку залежить їхні реальні владні функції. Не можна бути насправді, а не формально, самостійним, будучи залежним фінансово.

Показник фінансової самостійності органів місцевого самоврядування характеризує незалежність держави в цілому, потенційні можливості її економічного розвитку, рівень демократичних прав і свобод громадян. Держава не може успішно розвиватись не даючи гарантій фінансової незалежності органам місцевого самоврядування.

Головним у місцевому бюджеті і міжбюджетних відносинах має бути проведення бюджетної політики, яка спрямована на забезпечення гармонійного поєднання принципів бюджетного унітаризму з елементами децентралізації, реформування цих відносин з удосконаленням порядку розподілу трансфертів із державного бюджету на основі прозорих та об'єктивних критеріїв, що ґрунтуються на чіткому розмежуванні бюджетних повноважень і стабільній системі закріплення дохідних джерел за бюджетами.

Список використаних джерел:

1. Бюджетний кодекс України. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2456-17/print1309936556715078>.
2. Жемеренко Є.В. Використання коштів місцевих бюджетів України. *Фінанси України*. 2008. №8. с.12-18
3. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1997 № 24С.379-429
4. Кириленко О.П. Місцеві бюджети України (історія, теорія, практика). К.: НІОС. 2000. с. 323
5. Орлюк О.П. Фінансове право: Навч. посібник. К.: Юрінком Інтер, 2003. 527с.